

Πρόγραμμα Συνεδρίου 19-21 Μαρτίου 2026

Πέμπτη 19 Μαρτίου

Εργαστήρια για μαθητές

Αίθουσα CR1 (M2)

10:00 – 11:00

11:30 – 12:30

Ελισσάβητ Περακάκη & Σοφία Αλιμπέρτη, Εκπαιδευτικό εργαστήριο για μαθητές Ε' – Στ' δημοτικού

Τίτλος: «Αυτιά-Ραντάρ»

Σε έναν κόσμο που «μιλά» συνεχώς, το να ξέρεις πώς να ακούς γίνεται μια υπερδύναμη. Αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα προσκαλεί τα παιδιά σε ένα παιχνιδιάρικο ταξίδι ανακάλυψης, προσφέροντάς τους μια ενσώματη μουσική εμπειρία: ακούν ενεργητικά, συντονίζονται, κινούνται και παίζουν, ξεκλειδώνοντας τα μυστικά της μουσικής — τον ρυθμό, τη μελωδία, τις δυναμικές, τις παύσεις. Μέσα από αυτή τη διαδικασία ανακαλύπτουν, επίσης, κάτι συναρπαστικό: ότι η ενεργητική ακρόαση «ξυπνά» διαφορετικές λειτουργίες του εγκεφάλου. Η προσοχή οργανώνει, η ακουστική επεξεργασία διακρίνει, η μνήμη συγκρατεί, η ευελιξία μεγαλώνει και το συναίσθημα ηρεμεί. Στόχος του προγράμματος είναι να καλλιεργήσει τη μουσική ενσυνειδητότητα, τη βαθύτερη σχέση με τον ήχο, την αυτορρύθμιση και — πάνω απ' όλα — τη χαρά. Έτσι, κάθε παιδί αποκτά μια νέα, παιχνιδιάρικη ικανότητα: να ακούει με ολόκληρο τον εαυτό του.

Αίθουσα Μουσείο (M2)

11:45 -12:30

12:45 – 13:30

Κωστής Χασιώτης, εργαστήριο για μαθητές Γυμνασίου

Τίτλος: «Ακρόαση παλιάς μουσικής: ύφη, φόρμες και ενορχήστρωση».

Το εργαστήριο περιλαμβάνει σύντομη δοκιμή με την Ορχήστρα και με τα σύνολα πνευστών του Εργαστηρίου ΠΝΟΕΣ του Τμήματος Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας. Το ρεπερτόριο που θα παρουσιαστεί περιλαμβάνει πρωτότυπα έργα και διασκευές για σύνολα πνευστών. Περιλαμβάνει επίσης εκτενέστερες επεξεργασίες από συνθέτες του 20ού και 21ου αιώνα. Στο εργαστήριο διερευνώνται τεχνικές συντονισμού και προετοιμασίας του συνόλου (ιντονασιόν, ρυθμός, δυναμικές, κλπ.). Διερευνώνται επίσης στιλιστικά ζητήματα σχετικά με τη μουσική της Αναγέννησης και του Μπαρόκ που αφορούν στο μέτρο, το τέμπο, το ρυθμό, τις φράσεις, τις δυναμικές, την άρθρωση και τη δομή των έργων. Επίσης, θα γίνει μια

σύντομη αναφορά στο μέσο της Ορχήστρας Πνευστών, στις ομάδες των οργάνων που την αποτελούν και στην ιστορία των συνόλων πνευστών από το Μεσαίωνα μέχρι σήμερα.

Το εργαστήριο απευθύνεται σε φοιτητές κάθε οργάνου, φωνής, διεύθυνσης ορχήστρας αλλά και θεωρητικών, σε σπουδαστές ωδείων και μουσικών σχολείων αντίστοιχων ειδικοτήτων καθώς και σε οποιοδήποτε μαθητή, ανεξαρτήτως του εάν γνωρίζει μουσική και ανεξαρτήτως του επιπέδου μουσικής δεξιοτεχνίας του, που θέλει να έρθει σε επαφή με τον κόσμο της παλιάς μουσικής και της μουσικής και συνόλων πνευστών και κρουστών.

Το Εργαστήριο θα είναι διαδραστικό, με διάλογο μεταξύ ακροατών, μουσικών και μαέστρου, με ερωτήσεις ανοικτού τύπου και συζήτηση.

Εργαστήριο για Εκπαιδευτικούς

Αίθουσα Μουσείο (M2)

17:00 – 19:00

Αναστασία Γεωργιάκη, εργαστήριο για δασκάλους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση

Τίτλος: «Η δημιουργική τεχνολογία σαν μέσο για τον ηχητικό εγγραμμισμό στην εκπαιδευτική διαδικασία».

Τα τελευταία χρόνια, η μουσική τεχνολογία και οι ΤΠΕ (Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνίας) έχουν αλλάξει ριζικά τον τρόπο που ακούμε, δημιουργούμε, εκτελούμε, αντιλαμβανόμαστε και μοιραζόμαστε τη μουσική. Οι νέες τεχνολογίες προσφέρουν τεράστιες δυνατότητες για τη μουσική εκπαίδευση, ενισχύοντας τον ηχητικό εγγραμμισμό των παιδιών, αλλά και προωθώντας τη δημιουργικότητα, τη συνεργασία και τη διαθεματική μάθηση.

Στο εργαστήριο αυτό, οι συμμετέχοντες θα γνωρίσουν εργαλεία και τεχνικές που υποστηρίζουν: Ανάπτυξη ηχητικής αντίληψης και μουσικού εγγραμμισμού μέσω οπτικοποίησης της μουσικής πληροφορίας και ανάλυσης έργων. Μελέτη και κατανόηση φυσικών ήχων, όπως ήχοι πουλιών ή περιβαλλοντικοί ήχοι, με τη χρήση ψηφιακών εργαλείων. Κατανόηση της λειτουργίας του αυτιού και της φωνής, της ακουστικής συμπεριφοράς οργάνων και χώρων, και της αλληλεπίδρασης ήχου και χώρου. Δημιουργική μουσική τεχνολογία, που ενθαρρύνει τη σύνθεση, την ενορχήστρωση και την ψηφιακή αφήγηση (συνδυάζοντας αφήγηση, ήχο και μουσική επένδυση) για διδακτικούς ή καλλιτεχνικούς σκοπούς.

Οι συμμετέχοντες θα αποκομίσουν: α) Εμπλουτισμένες γνώσεις και δεξιότητες στη χρήση ψηφιακών εργαλείων για μουσική και ήχο. β) Ιδέες για διαθεματικές δραστηριότητες που συνδέουν μουσική, τεχνολογία, γλώσσα, περιβάλλον και τέχνες. γ) Πρακτική εμπειρία στη δημιουργία εκπαιδευτικού και καλλιτεχνικού περιεχομένου.

Αίθουσα CR1

17:00 – 19:00

Ελισσάβετ Περακάκη & Σοφία Αλιμπέρτη

Εργαστήριο για παιδαγωγούς προσχολικής εκπαίδευσης (νηπιαγωγούς)

Τίτλος: «Η Τάξη Ακούει... αλλιώς!»

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ τι θα συνέβαινε αν η μουσική στην τάξη γινόταν «πρωταγωνίστρια»; Σε αυτό το εργαστήριο, οι εκπαιδευτικοί προσχολικής ηλικίας ανακαλύπτουν πώς η ενεργητική ακρόαση μπορεί να φέρει τη μουσική στο επίκεντρο και να τη μετατρέψει σε έναν ισχυρό παιδαγωγικό σύμμαχο μέσα στην τάξη, χωρίς να είναι απαραίτητες ειδικές μουσικές γνώσεις. Οι εμπυχώτριες καθοδηγούν σε ένα ταξίδι με ποικίλες βιωματικές δραστηριότητες, με στοχοθεσία νευροεκπαίδευσης, που όμως όλες έχουν έναν κοινό παρανομαστή: την ενεργητική ακρόαση της μουσικής και την αξιοποίησή της ως μέσο μάθησης και έκφρασης. Το σεμινάριο στοχεύει να αναδείξει τον ρόλο των εκπαιδευτικών προσχολικής εκπαίδευσης ως προς την ένταξη της μουσικής στο μάθημα όχι ως ένα ευχάριστο διάλειμμα ή ένα μουσικό “χαλί”, αλλά ως ένα πολύτιμο εργαλείο που υποστηρίζει τόσο την εκπαιδευτική διαδικασία όσο και την εγκεφαλική ανάπτυξη των παιδιών.

Παρασκευή 20 Μαρτίου

Αίθουσα Αιμίλιος Ριάδης (κτίριο M2)

9:30 – 10:00

Εγγραφές - Πρωινός Καφές

10:00 – 10:15

Χαιρετισμοί

- Δρ. Ευγενία Αλεξανδροπούλου-Αιγυπτιάδου, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΜΜΘ
- Δρ. Χρίστος Γαλιλαίας, Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΟΜΜΘ
- Δρ. Αλέξανδρος Κόππησης, Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαίδευσης Κεντρικής Μακεδονίας

Κεντρικές Ομιλίες

10:15– 11:15

- **Δρ. Χρίστος Γαλιλαίας, Καλλιτεχνικός Διευθυντής ΟΜΜΘ**
- **Δρ. Νίκος Τσούχλος, Θέμα ανακοίνωσης: Μερικοί σημειωτικοί προβληματισμοί σχετικά με τις Οκτώ παιδικές μινιατούρες για πιάνο του Γιώργου Σισιλιάνου**

Η σχετικά πρόσφατη γενική στροφή του ενδιαφέροντος της μουσικολογικής σκέψης στο φαινόμενο της ακρόασης ξεκλειδώνει μια σειρά από ενδιαφέρουσες προσεγγίσεις στο μεγάλο ζήτημα των όρων, τρόπων και διαδικασιών παραγωγής μουσικού νοήματος. Ιδίως στο πεδίο του ρεπερτορίου της δυτικής λόγιας μουσικής, συμβάλλει στην απελευθέρωση από μια επίμονα υποβόσκουσα (ρομαντικής προέλευσης) τάση αντιμετώπισης των μουσικών έργων ως παγιωμένων ιερών αντικειμένων (με τα γνωστά συνεπακόλουθα: μια ιστορία της μουσικής ως αφήγηση περί επίλεκτων συνθετών και συνθέσεων, μια μουσική ανάλυση ως ανατομή κειμενικών σωμάτων κ.λπ.), εστιάζοντας αντιθέτως σε στοιχεία όπως ο δημιουργικός ρόλος της ακρόασης στην παραγωγή μουσικού νοήματος, το μουσικό έργο ως δυναμική τροχιά συνείδησης στο χρόνο, ο ρόλος και η σημασία της ακροαματικής επάρκειας κ.α. Στην παρούσα ανακοίνωση επιχειρείται μια δοκιμαστική εφαρμογή κάποιων από τις έννοιες αυτές στην αναζήτηση πιθανών σημασιών συνδεδεμένων με τις 'Οκτώ παιδικές μινιατούρες για πιάνο' του Γιώργου Σισιλιάνου. Ειδικότερα, προτείνονται προκαταρκτικές σκέψεις όσον αφορά τις εδώ προϋποτιθέμενες ακροαματικές δεξιότητες, καθώς και τους όρους μιας ανάλυσης προσανατολισμένης στην ευαισθητοποίηση του ερμηνευτή ως προς την κρίσιμη λειτουργία κάποιων τόπων του 'κλασικού'.

- **Δρ. Ιούλιος – Γεώργιος Παπαδόπουλος, Καλλιτεχνικός Διευθυντής Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, Θέμα ανακοίνωσης: Κριτική ακρόαση στο μάθημα Ιστορίας της Μουσικής του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης"**

11:15 – 12:15

- **Αρετή Ανδρεοπούλου, Μάκης Σολωμός, Αναστασία Γεωργάκη**

Αρετή Ανδρεοπούλου, Θέμα ανακοίνωσης: «Η σημασία του χώρου και της χωρικής ακοής στη μουσική ακρόαση»

Τα όρια και τα χαρακτηριστικά της χωρικής ηχητικής πρόσληψης έχουν διαχρονικά επηρεάσει αισθητικά κριτήρια και έχουν αξιοποιηθεί ως δομικά εργαλεία μουσικής δημιουργίας. Παράλληλα, τα ακουστικά χαρακτηριστικά των χώρων μουσικών εκδηλώσεων αναγνωρίζονται πλέον ως καθοριστικός παράγοντας της μουσικής εμπειρίας και της διαδικασίας μουσικής πρόσληψης (music appreciation). Χώροι συναυλιών και θέατρα σε παγκόσμιο επίπεδο είναι γνωστά για τις ιδιαίτερες και συχνά μνημειακές συνθήκες ακουστικής εμπειρίας που προσφέρουν. Οι άρτιες ακουστικές συνθήκες συμβάλλουν ουσιαστικά τόσο στη διευκόλυνση της μουσικής εκτέλεσης όσο και στη βελτιστοποίηση της εμπειρίας ακρόασης του κοινού. Οι επιστημονικοί κλάδοι της ακουστικής των χώρων και του χωρικού ήχου έχουν σημειώσει σημαντική πρόοδο στον προσδιορισμό ακουστικών κριτηρίων και παραμέτρων μελέτης και ανάλυσης των αντίστοιχων φαινομένων. Η εισήγηση επικεντρώνεται στη διερεύνηση της σημασίας των παραπάνω παραγόντων στη μουσική πρακτική στο σύνολό της.

Μάκης Σολωμός, Θέμα ανακοίνωσης: «Η ακρόαση ως οικοδόμηση των κοινών»

Στην ιδεαλιστική μουσική παράδοση, η ακρόαση μοιάζει με εμβύθιση στον μοναδικό κόσμο του μουσικού έργου, που θεωρείται ως μονάδα μέσα στην οποία κάθε στοιχείο της πραγματικότητας έχει την αναπαράστασή του: ακρόαση σημαίνει ταύτιση με μια εσωτερικότητα που σχηματίζει έναν κόσμο από μόνη της. Η συνέπεια αυτής της μορφής ακρόασης είναι μια σχετική κώφωση στο άμεσο περιβάλλον. Ορισμένες μορφές του σημερινού ακουστικού εθισμού, που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του καταναλωτικού παραγωγισμού, ενισχύουν αυτή την κώφωση μέχρι το σημείο της καρικατούρας. Αυτός είναι πιθανώς ο λόγος για τον οποίο πολλοί καλλιτέχνες σήμερα, και ιδίως εκείνοι που ασχολούνται με την ακουστική ή ηχητική οικολογία, ανατρέπουν την προοπτική και θεωρούν την ακρόαση ως τρόπο να συνδεθούν με τον κόσμο. Αυτό συχνά συνεπάγεται μια σχετική εξαφάνιση του έργου (προς όφελος της διαδικασίας δημιουργίας) και μια επανεστίαση στην ίδια την πράξη της ακρόασης. Αυτή η ανατροπή δεν είναι μόνο μια αισθητική επιλογή, αλλά και πολιτική: προβάλλει την ιδέα ότι η ακρόαση μπορεί να εννοηθεί ως κατασκευή του κοινού.

Αναστασία Γεωργάκη, Θέμα ανακοίνωσης: «Φωνητικά απεικασματα και ψηφιακές χίμαιρες: κριτική ακρόαση της τεχνητής φωνής στην σύγχρονη μουσική βιομηχανία»

Στην παρούσα ανακοίνωση σχολιάζουμε την εμφάνιση και τον ρόλο της τεχνητής φωνής στη σύγχρονη μουσική βιομηχανία, εστιάζοντας σε φωνητικά απεικασματα και ψηφιακές χίμαιρες που παράγονται μέσω συνθετικών εργαλείων και τεχνητής νοημοσύνης. Η ανάλυση βασίζεται στην έννοια της κριτικής ακρόασης, δηλαδή στην αξιολόγηση της αισθητικής, συναισθηματικής και πολιτισμικής αξίας της φωνής πέρα από την τεχνική τελειότητα. Μέσα από παραδείγματα από την δημοφιλή και κλασική μουσική, η εισήγηση διερευνά πώς η τεχνητή φωνή επαναπροσδιορίζει την έννοια της ανθρώπινης εκφραστικότητας, θέτοντας παράλληλα ερωτήματα γύρω από την ταυτότητα του δημιουργού, την αυθεντικότητα και τα πνευματικά δικαιώματα. Η κριτική ακρόαση προτείνει μια νέα προσέγγιση στην αλληλεπίδραση ακροατή

και μουσικής, όπου η ψηφιακή φωνή αντιμετωπίζεται ως αυτόνομο αισθητικό και πολιτισμικό φαινόμενο, παρά ως απλή τεχνολογική αντικατάσταση του ανθρώπινου τραγουδιστή.

12:15 – 13:30

- **Ευθύμιος Παπατζίκης, Αλέξης Κόκκος**

Ευθύμιος Παπατζίκης, Θέμα ανακοίνωσης: Νευροπλαστικότητα και μουσική ακρόαση: ο βιολογικός αντίκτυπος του οργανωμένου ήχου από την πρώιμη ανάπτυξη έως τη δια βίου εγκεφαλική υγεία

Η μουσική ακρόαση, και ευρύτερα η έκθεση στον οργανωμένο ήχο, συνιστά μια εμπειρία με βαθύ και διαρκή βιολογικό αποτύπωμα, ιδιαίτερα όταν αυτή λαμβάνει χώρα στα πρώτα στάδια της ζωής. Στο πλαίσιο της παρούσας εισήγησης, η μουσική προσεγγίζεται υπό το πρίσμα της νευροπλαστικότητας, ως ένας δυναμικός παράγοντας που συμβάλλει στη διαμόρφωση και αναδιοργάνωση των νευρωνικών δικτύων του αναπτυσσόμενου εγκεφάλου. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σημασία της ποιοτικά και παιδαγωγικά δομημένης ακρόασης κατά τη βρεφική και πρώιμη παιδική ηλικία, περίοδο κατά την οποία ο εγκέφαλος εμφανίζει αυξημένη δεκτικότητα σε ακουστικά ερεθίσματα. Σε αυτήν την βάση, η εισήγηση θα παρουσιάσει επίσης πώς οι πρώιμες ακουστικές εμπειρίες συνδέονται με μεταγενέστερες γνωστικές, συναισθηματικές και εκτελεστικές λειτουργίες, καθώς και πώς η συστηματική και επαναληπτική έκθεση στον οργανωμένο ήχο μπορεί να λειτουργήσει προληπτικά σε βάθος χρόνου, ενισχύοντας μηχανισμούς εγκεφαλικής ανθεκτικότητας (brain reserve). Παράλληλα, θα εξετασθεί η σχέση της μουσικής ακρόασης με παθολογικές ή δυσλειτουργικές καταστάσεις που εμφανίζονται αργότερα στη ζωή, στο πλαίσιο τόσο αναπτυξιακών όσο και εκφυλιστικών διεργασιών. Τέλος, θα παρουσιαστεί μια συνολική, συσχητική προσέγγιση της έρευνας γύρω από τον οργανωμένο ήχο, η οποία υπογραμμίζει την ανάγκη για μεθοδολογική συνέπεια, επαναληψιμότητα και συνδυασμό διαφορετικών ερευνητικών εργαλείων, με στόχο τη γεφύρωση της βασικής έρευνας με την εφαρμογή της μουσικής σε εκπαιδευτικά, κλινικά και καθημερινά περιβάλλοντα. Η εισήγηση απευθύνεται σε εκπαιδευτικούς, ψυχολόγους, επαγγελματίες υγείας, γονείς και ερευνητές, φιλοδοξώντας να αναδείξει τη μουσική ακρόαση ως ουσιώδη παράγοντα ανάπτυξης, πρόληψης και δια βίου εγκεφαλικής υγείας.

Αλέξης Κόκκος: Θέμα ανακοίνωσης: «Η ακρόαση ως πράξη καλλιέργειας κριτικής σκέψης και μετασχηματίζουσας μάθησης: Εφαρμογές σε σχολεία και Οργανισμούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων»

Η προσεκτική ακρόαση της μουσικής μπορεί να συμβάλει στην ανάδυση συναισθημάτων και στοχασμών, που να αφορούν σε βιώματα του παρελθόντος και του παρόντος. Ορισμένες φορές, αυτή η διεργασία μπορεί να υποκινήσει σε κριτικό στοχασμό επάνω σε ζητήματα της πραγματικότητας ή/και κριτικό αυτό-στοχασμό. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η μουσική ακρόαση μπορεί να οδηγήσει σε επανεξέταση και επαναπροσδιορισμό των αντιλήψεων μας, δηλαδή σε μετασχηματίζουσα μάθηση.

Η ανακοίνωση, στο πρώτο μέρος, προσδιορίζει τι είναι και τι δεν είναι μετασχηματίζουσα μάθηση. Στη συνέχεια, προσεγγίζεται ο τρόπος με τον οποίο η τέχνη, και ιδιαίτερα η μουσική, μπορούν να αποτελέσουν έναυσμα για μετασχηματισμό ιδεών, αντιλήψεων, πράξεων. Εξετάζονται οι βασικές θεωρητικές απόψεις για τους τρόπους με τους οποίους η επαφή με έργα τέχνης έχει τη δύναμη να υποκινεί τη μάθηση και να της προσδίδει νόημα και ουσία.

Παρουσιάζονται οι προσεγγίσεις των Αριστοτέλη, Dewey, Gardner, Greene, Perkins, και της Σχολής της Φρανκφούρτης.

Το δεύτερο μέρος παρουσιάζει τη διδακτική μέθοδο Μετασχηματίζουσα Μάθηση μέσα από την Αισθητική Εμπειρία (MMAE) και παραδείγματα εφαρμογής της. Η MMAE απευθύνεται σε εκπαιδευτικούς και εκπαιδευτές ενηλίκων. Αποτελεί «οδικό χάρτη» για την αξιοποίηση έργων από όλες τις μορφές τέχνης στην καθημερινή εκπαιδευτική πρακτική όλων ανεξαιρέτως των μαθημάτων με στόχο να γίνεται η μάθηση δημιουργική, απολαυστική, έξω από το «κουτί» των στερεοτυπικών αντιλήψεων. Θα εξεταστούν, με ευρεία συζήτηση με τους συμμετέχοντες, παραδείγματα αξιοποίησης έργων των Χατζηδάκη και Beethoven.

13:30 – 14:30

Διάλλειμα

14:30 – 15:15

Πέτρος Βούβαρης: Διάλεξη - Εργαστήριο: «Αφηγηματική ακρόαση και το παιχνίδι των προσδοκιών»

Το εργαστήριο εξετάζει τον τρόπο κατά τον οποίο οι στιλιστικές παράμετροι και οι πρακτικές πρόσληψης της opera buffa επηρέασαν τη σύνθεση και την ακρόαση της οργανικής μουσικής στα μέσα του 18ου αιώνα. Κάτω από το ρυθμιστικό βάρος αυτής της επίδρασης, η ακρόαση της οργανικής μουσικής μετατρέπεται σταδιακά σε μια διαδραστική εμπειρία, κατά την οποία το κοινό αναμένει, προβλέπει και αντιδρά στα μουσικά γεγονότα, ακολουθώντας τα ίχνη μιας αφηγηματικής γραμμής που βασίζεται προσδιοριστικά σε δραματουργικά στοιχεία όπως η ανατροπή, η έκπληξη και η ειρωνεία. Αυτή η αφηγηματική στροφή στον τρόπο ακρόασης της οργανικής μουσικής είχε σημαντικές επιπτώσεις στην οντολογική της θεώρηση στις αρχές του 19ου αιώνα: ενθαρρύνοντας την επαγωγή ενός δρώντος υποκειμένου πίσω από τη σημασιολογικά υποπροσδιορισμένη δομική αφήγηση της μουσικής αυτής, έθεσε τις βάσεις για την στοιχειοθέτηση της μεταφυσικής της διάστασης από θεωρητικούς του Ρομαντισμού όπως ο E. T. A. Hoffmann, ο Gustav Schilling και ο Edmund Burke.

Το εργαστήριο συνιστά μια απόπειρα ανάκτησης αυτού του αφηγηματικού τρόπου ενεργητικής ακρόασης της οργανικής μουσικής του κλασικισμού, ενθαρρύνοντας την καλλιέργεια μιας κριτικής στάσης απέναντί της. Στο πλαίσιο του εργαστηρίου, οι συμμετέχοντες καλούνται να αναπτύξουν συνείδηση των δικών τους προσδοκιών και του τρόπου με τον οποίο αυτές διαμορφώνονται εκτός και εντός χρόνου από στιλιστικούς κώδικες και πολιτισμικά πλαίσια. Μέσα από την ανάλυση αποσπασμάτων από αντιπροσωπευτικά έργα του κλασικισμού, οι συμμετέχοντες έχουν την ευκαιρία να εμπλακούν ερμηνευτικά στη διερεύνηση των τρόπων οργάνωσης των παραμέτρων που προσδιορίζουν τη δομική αφήγηση της μουσικής, εξετάζοντας παράλληλα τις πολιτισμικές συναρτήσεις τους.

15:15 - 16:30

- **Μάρκος Τσέτσος, Κώστας Τσούγκρας, Πάνος Βλαγκόπουλος**

Μάρκος Τσέτσος: Θέμα ανακοίνωσης: «Κρίση της ακρόασης και κριτική ακρόαση»

Περίληψη: Στη νεωτερικότητα, η διαρκής αναδιαπραγμάτευση των υφολογικών, ειδολογικών και μορφολογικών συμβάσεων, που συμφύεται με την χειραφέτηση της μουσικής δημιουργίας, οδήγησε σε μία ιστορικά πρωτόγνωρη κρίση της ακρόασης, στη μετατροπή της από μέγεθος δεδομένο σε μέγεθος προβληματικό. Η φιλοσοφία αποκρίθηκε στην κρίση της μουσικής ακρόασης μέσα από έναν επίπονο αναστοχασμό γύρω από τη φύση του μουσικού νοήματος, η ψυχολογία μέσα από μια όλο και πιο σύνθετη έρευνα των αντιληπτικών και νοητικών μηχανισμών της ακρόασης, και η κοινωνιολογία μέσα από τη μελέτη των τύπων ακροαματικής συμπεριφοράς σε συνάρτηση με τις συνθήκες παραγωγής, διάχυσης, διαμεσολάβησης και κατανάλωσης της μουσικής στις σύγχρονες κοινωνίες. Όλα αυτά ωθούν στη σκέψη ότι η κρίση της μουσικής ακρόασης θα μπορούσε να ιδωθεί ως ευκαιρία να την ξανασκεφτούμε ως λειτουργία δυναμική και εξελισσόμενη, που γνωρίζει μια σειρά μετασχηματισμών: από την ακρόαση ως συγκινησιακό και βιωματικό ερέθισμα στην ακρόαση ως σημασιολογική δραστηριότητα, ως νόηση δομών και λειτουργιών, ως μιμική μέθεξη και ως πεδίο κριτικού αναστοχασμού με ιστορικές και αξιολογικές διαστάσεις.

Κώστας Τσούγκρας, Θέμα ανακοίνωσης: “Μουσική ανάλυση και ενεργητική/κριτική ακρόαση: μια αμφίδρομη δημιουργική σχέση”.

Η μουσική ανάλυση και η ενεργητική/κριτική μουσική ακρόαση είναι δύο δημιουργικές, αλληλοσυνδεόμενες και αλληλοτροφοδοτούμενες διεργασίες, ενώ ο συνδυασμός τους μεγιστοποιεί την αισθητηριακή και συναισθηματική ενεργοποίηση του ακροατή/αναλυτή, το βάθος και ποιότητα της μουσικής εμπειρίας, και την αισθητική απόλαυση που αυτή μπορεί να προσφέρει. Η παρούσα ομιλία επιχειρεί να αποκαλύψει τις πτυχές αυτής της αμφίδρομης σχέσης μέσα από τη διεπιστημονική έρευνα στην ψυχοακουστική, την μουσική ψυχολογία και τη μουσική θεωρία. Επίσης, περιλαμβάνει την παρουσίαση των παραμέτρων της μουσικής ανάλυσης που βοηθούν στην επίτευξη μιας ενεργητικής ακρόασης, καθώς και μια πρακτική εφαρμογή των παραπάνω αρχών στη μουσική ανάλυση ενός σύντομου έργου για πιάνο του 19ου αιώνα.

Πάνος Βλαγκόπουλος, Θέμα ανακοίνωσης: «Επαρκής ή αφηρημένος; Δύο παραπληρωματικές προσεγγίσεις στον ακροατή μουσικής που μάλλον δεν εξαντλούν το θέμα»

Ανήκει στις συνθήκες της καθημερινότητας: η συνεχής και πανταχού παρουσία της μουσικής ως ηχητικού πλαισίου της διασκέδασης, της μετακίνησης στην πόλη, της παραμονής μας σε καταστήματα (τροφίμων κ.ά.), ακόμη και του εργασιακού βίου. Ο Benjamin μας βοηθά να αντιληφθούμε τη σχέση εξελίξεων στα τεχνικά μέσα αναπαραγωγής του ήχου με αλλαγές στους τρόπους πρόσληψης τόσο της μουσικής όσο και της πραγματικότητας· αλλαγές με άλλα λόγια σε αυτό που ο Rancière ονομάζει «μερισμό του αισθητού». Οι παρούσες συνθήκες, όπως τίθενται από την τεχνολογία, τη ζωή στην πόλη και τη μουσική αγορά μας παρακινούν να ξανασκεφτούμε έννοιες όπως «ο επαρκής» (Adorno) ή ο «αφηρημένος ακροατής» (Benjamin). Αν κατά την πρώτη έννοια («επαρκής»), ο ακροατής χρειάζεται να είναι μουσικολογικά εξοπλισμένος, αλλά και κοινωνός μιας ευρύτερης αστικής καλλιέργειας, που του επιτρέπει να

αντισταθεί στις μορφές παθητικής ή «παλινδρομικής» («regressiv») ακρόασης που επιβάλλει η πολιτισμική βιομηχανία· η δεύτερη («αφηρημένος») μας εισάγει ομαλότερα στη φαντασμαγορία του υπερμοντέρνου μας παρόντος, όπου η «αφηρημάδα» ως έλλειψη συνειδητής αισθητηριακής στόχευσης αποτελεί προϋπόθεση για την ανοικτότητα και προσαρμογή μας στα πλούσια πληροφοριακά και γοργά εναλλασσόμενα περιβάλλοντα: η ακρόαση δεν συγκροτείται πλέον ως πράξη συγκέντρωσης, αλλά ως διάχυτη, σωματική εγγραφή στο χώρο και στον χρόνο.

Ένας τρίτος δρόμος καθίσταται αναγκαίος, εάν θέλουμε να διατηρήσουμε την επαφή μας με κάποια αξιολογικά κριτήρια: ο δημιουργικός μετεωρισμός μεταξύ «επαρκούς» και «αφηρημένου», έτσι ώστε να φροντίζουμε τους καρπούς της ανοικτότητας μέσα από τη σύνδεσή τους με τον κανόνα και τον αναστοχασμό. Πρόκειται για μια θέση που δεν αναιρεί την ένταση ανάμεσα στις δύο προσεγγίσεις, αλλά την καθιστά παραγωγική, διατηρώντας τις γόνιμες όψεις και των δύο τρόπων ακρόασης.

16:30 – 17:00

Διάλλειμα

17:00 – 18:00

- **Νίκος Πουλάκης, Κώστας Χάρδας, Σμαρώ Χρυσοστόμου**

Νίκος Πουλάκης, Θέμα ανακοίνωσης: «Ακούγοντας με τα μάτια, βλέποντας με τα αυτιά: Κριτική ακρόαση, κριτικό βλέμμα και η μουσική στον κινηματογράφο»

Η διττή φύση της κινηματογραφικής εμπειρίας, όπου ήχος και εικόνα αλληλεπιδρούν δυναμικά, προκαλεί το κοινό να αναστοχαστεί τον τρόπο που βιώνει τη μουσική και την οπτική αφήγηση. Η εισήγηση εξετάζει τη μουσική στον κινηματογράφο μέσα από το πρίσμα της κριτικής ακρόασης και της θεωρίας της οπτικοακουστικής πρόσληψης, δίνοντας έμφαση στις πολυτροπικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ ήχου και εικόνας. Η ανάλυση στηρίζεται σε θεωρητικές προσεγγίσεις της μουσικής στον κινηματογράφο, προσπαθώντας να αναδείξει τον συνδυαστικό τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται οπτικά και ακουστικά η συνολική εμπειρία του θεατή. Ιδιαίτερη προσοχή δίνεται στις μετατοπίσεις της ακουστικής εμπειρίας όταν η μουσική εντάσσεται σε συγκεκριμένα κινηματογραφικά πλαίσια, υπογραμμίζοντας τη δυναμική του ήχου ως φορέα νοήματος, συναισθήματος και ιδεολογικής φόρτισης.

Τι ακριβώς συμβαίνει με τη διηγητική και τη μη-διηγητική μουσική; Πώς μπορεί η εμπειρία μιας ταινίας να λειτουργήσει μετα-διηγητικά; Πώς η μουσική αλλάζει ή αναμορφώνει το νόημα της εικόνας; Πώς επηρεάζεται η ανάγνωση και η εμπλοκή του θεατή από διαφορετικές μουσικές επιλογές; Μέσα από ενδεικτικά παραδείγματα, όπου η μουσική λειτουργεί ως ενεργός παράγοντας νοηματοδότησης της εικόνας και επηρεάζει τη διαδικασία αναγνώρισης, συναισθηματικής εμπλοκής και ερμηνείας του θεατή, αναδεικνύεται η σημασία της ανάπτυξης κριτικών δεξιοτήτων ακρόασης και οπτικής παρατήρησης. Η εισήγηση επισημαίνει την αξία της κριτικής μουσικής ακρόασης στη μελέτη της κινηματογραφικής εμπειρίας και τις ευρύτερες εκπαιδευτικές δυνατότητες που προσφέρει για την κατανόηση της σύνθετης σχέσης μεταξύ ήχου, εικόνας και κοινού.

Κώστας Χάρδας, Θέμα ανακοίνωσης: «Σκέψεις και προβληματισμοί από την εμπειρία των εκπαιδευτικών προγραμμάτων με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης»

Στην παρούσα ανακοίνωση αναπτύσσονται σκέψεις και προβληματισμοί οι οποίοι καλλιεργήθηκαν κατά την προετοιμασία και μετά την ολοκλήρωση δύο εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε συνεργασία με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Και τα δύο επικεντρώθηκαν στη συναυλιακή παρουσίαση σε ένα μεγάλο πλήθος μαθητών γυμνασίου και λυκείου, ενός, κάθε φορά, ολοκληρωμένου έργου. Στο πρώτο εκπαιδευτικό πρόγραμμα παρουσιάστηκε η Συμφωνία της Άνοιξης, του Robert Schumann και στο δεύτερο η Συμφωνία του Αποχαιρετισμού του Joseph Haydn. Η παρουσίαση ολοκληρωμένων έργων όσο και το ύφος και είδος της πληροφορίας που θα ήταν καλό να την πλαισιώνει οδήγησαν σε πολλά ερωτήματα, για να οποία έπρεπε να παρθούν αποφάσεις. Πώς ακούνε σήμερα οι έφηβοι που δεν έχουν βιωματική σχέση με την ακρόαση κλασικής μουσικής; Πώς μπορεί να νοηματοδοτηθεί η κλασική μουσική σήμερα; Τί είδους είναι οι πληροφορίες που πρέπει να πλαισιώσουν την ακρόαση, και γιατί: ιστορικές, αισθητικές, αναλυτικές, πολιτισμικές; Πώς μπορεί να αναπτυχθεί η διαδραστικότητα της εμπειρίας;

Σμαράγδα Χρυσοστόμου, Θέμα ανακοίνωσης: «Κριτική Μουσική Ακρόαση και Ψηφιακή Γενιά: Εργαλεία και τεχνικές για τη μουσική τάξη του 21ου αιώνα»

Στη σύγχρονη ψηφιακή εποχή, οι μαθητές κατακλύζονται από έναν ατελείωτο όγκο ακουστικών ερεθισμάτων, συχνά όμως περιορίζονται σε μια παθητική κατανάλωση. Ταυτόχρονα η μουσική ως γνωστικό αντικείμενο στη γενική εκπαίδευση ή ακόμα και στην επαγγελματική μουσική εκπαίδευση και το ρεπερτόριο που κυριαρχεί στα πλαίσια αυτά, πολύ λίγο ενδιαφέρει και ελκύει τα παιδιά και τους νέους σήμερα.

Η κριτική μουσική ακρόαση είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στη μουσική διδασκαλία και μάθηση. Οποιαδήποτε μουσική δραστηριότητα και μουσική συμπεριφορά δε μπορεί παρά να προϋποθέτει τη μουσική ακρόαση, ενεργητική και κριτική. Πώς θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν τα εργαλεία και οι τεχνικές της σύγχρονης ψηφιακής εποχής στην εκπαιδευτική διαδικασία ώστε να προσελκύσουν το ενδιαφέρον της σημερινής ψηφιακής γενιάς μαθητών; Πώς θα καλλιεργηθεί η ενεργητική και κριτική μουσική ακρόαση μέσα στην τάξη ώστε οι μαθητές να αναπτύξουν τις δεξιότητες που χρειάζονται για την κατανόηση της μουσικής και την καλλιέργεια της μουσικής δημιουργικότητας;

Η παρουσίαση αυτή θα περιγράψει τεχνικές για την ενσωμάτωση ψηφιακών εργαλείων καθώς και πρακτικές εφαρμογές για τη μουσική τάξη, αποδεικνύοντας ότι η τεχνολογία δεν είναι απλώς ένα μέσο αναπαραγωγής, αλλά ένας καταλύτης για την ανάπτυξη συνειδητών και ενεργών ακροατών στον 21ο αιώνα.

18:00 – 19:00

Professor Jody Kerchner President (elect) ISME

Keynote title: “Toward a Pedagogy of Creative Music Listening: Multisensory Approaches to Musical Knowing”

Keynote description: In this presentation, we explore music listening as an inherently creative, multisensory, and meaning-making act rather than a passive mode of reception. Grounded in constructivist and embodied learning theory, this work examines how students generate

understanding through verbal, visual, and kinesthetic engagement—through speaking, drawn mapping, and moving as they listen. By reframing listening as a process of creative cognition, researchers and educators are invited to view music listening as an integrative act of perception, emotion, and imagination. Participants will engage with a model of the creative music listening experience, which informs pedagogical principles and illustrates how teachers can design environments that cultivate reflective, empathetic, and multisensory listening as a means for children to engage with and come to ascribe explicit and implicit meaning to music.

19:00 – 19:45

- **Συρράκου Αικατερίνη, Ιωάννα Ετμεκτσόγλου**

Κατερίνα Συρράκου, Θέμα ανακοίνωσης: «Κριτική Μουσική Ακρόαση - “The Intellectual Ear”».

Η παρούσα εισήγηση θα εστιάσει στις καλλιτεχνικές – παιδαγωγικές δράσεις «Παράθυρο στο Μέγαρο» και «ΟΠΕΡΑ1» που σχεδιάστηκαν και υλοποιούνται στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης.

Ιωάννα Ετμεκτσόγλου, Θέμα ανακοίνωσης: «Μουσικοτροπία πριν από τη συναυλία: Διεύθυνση φανταστικής ορχήστρας με εικονική παρτιτούρα».

Η ενεργητική σωματική εμπλοκή στις μουσικές μας εμπειρίες έχει θετικές επιδράσεις τόσο στην κατανόηση της μουσικής όσο και στη συναισθηματική μας σύνδεση με αυτήν, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής. Δεν περιορίζεται στη συμμετοχή μας σε χορωδίες και οργανικά μουσικά σύνολα, αλλά είναι δυνατόν να ενταχθεί ακόμα και στην ακρόαση συμφωνικών έργων μουσικής λαμβάνοντας τη μορφή φανταστικής διεύθυνσης ορχήστρας. Η προτεινόμενη προσέγγιση ενσώματης κινητικής ακρόασης τροφοδοτείται από έρευνες στη μουσική ψυχολογία, την ακουστική οικολογία, τη μουσική παιδαγωγική και τις νευροεπιστήμες, και στοχεύει στην ενίσχυση της αισθητικής απόλαυσης κατά τη διάρκεια των συναυλιών. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τη συναυλία, μέσω των κινήσεων που προσομοιάζουν στη διεύθυνση ορχήστρας και με τη βοήθεια ειδικά προετοιμασμένης εικονικής παρτιτούρας, οι ακροατές/τριες καθοδηγούνται σε μια βαθύτερη κατανόηση του κάθε μουσικού έργου ξεχωριστά, ενώ ταυτόχρονα προβάλλουν σε αυτό προσωπικά τους στοιχεία που το καθιστούν περισσότερο οικείο. Με αυτόν τον τρόπο, η φανταστική διεύθυνση ορχήστρας είναι δυνατόν να λειτουργήσει ως ζωντανή μουσικοτροπία· μια μουσικοτροπία που μπορεί να αποτελέσει αυτοτελή εμπειρία, ή και να προετοιμάσει μικρούς και μεγάλους ακροατές για τη συναυλία. Η παρουσίαση θα πλαισιωθεί με σύντομα παραδείγματα εφαρμογής της ενσώματης αυτής προσέγγισης στην ακρόαση μουσικών έργων. Θα συμπεριληφθούν στα παραδείγματα και συνθέσεις από το μουσικό πρόγραμμα του συνεδρίου.

19:45 – 20:30

Συναυλία (Φουαγιέ M2)

Σάββατο 21 Μαρτίου

Αίθουσα Μουσείο Μ2

10:00 - 11:30

- **Χριστιάνα Αδαμοπούλου - Χριστίνα Αναγνωστοπούλου**

Χριστιάνα Αδαμοπούλου, Εργαστήριο Τίτλος: Μουσική ακρόαση και υπερκινητικότητα, δύο κόσμοι αντίθετοι; Προτάσεις και στρατηγικές για την τάξη και τη συναυλία, βασισμένες σε έρευνες μουσικής ψυχολογίας και μουσικοθεραπείας.

Η διαδικασία ακρόασης, συνδέεται με την επικέντρωση και διατήρηση του ενδιαφέροντος και της προσοχής, την αναστολή της κινητικότητας, έστω και μερικώς, και τον περιορισμό ενεργειών που μπορεί να λειτουργήσουν ως εμπόδια στην πρόσληψη και επεξεργασία του ακουστικού ερεθίσματος. Στην περίπτωση παιδιών και νέων με ΔΕΠ-Υ, η διαδικασία της ακρόασης αποτελεί μία συνεχή πρόκληση καθώς η διάσπαση προσοχής, ο παρορμητισμός και η υπερκινητικότητα βρίσκονται στον πυρήνα των δυσκολιών που αντιμετωπίζουν τόσο στην ακαδημαϊκή όσο και στην καθημερινή τους ζωή, σε διαφορετικό βαθμό και συνδυασμούς κατά περίπτωση.

Η μουσική, είτε με τη μορφή ακρόασης είτε με τη μορφή επιτέλεσης, όπως έχει διαπιστωθεί από τη σύγχρονη έρευνα στους σχετικούς τομείς της μουσικής ψυχολογίας και της μουσικοθεραπείας, φαίνεται να ενεργοποιεί πολλαπλές περιοχές του εγκεφάλου, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που σχετίζονται με την αισθητηριακή επεξεργασία, τον κινητικό έλεγχο και το σύστημα ανταμοιβής. Ειδικότερα, φαίνεται ότι επηρεάζει τις ντοπαμινεργικές οδούς που εμπλέκονται στα συστήματα κινήτρων και ανταμοιβής, ένα στοιχείο με ιδιαίτερη σημασία για τα άτομα με ΔΕΠ-Υ τα οποία συχνά παρουσιάζουν δυσλειτουργίες στη ρύθμιση της ντοπαμίνης.

Παρά τα ενθαρρυντικά ευρήματα των ερευνών, οφείλει να αναγνωρίσει κανείς ότι τα αποτελέσματά τους προκύπτουν μέσα από ένα τεράστιο εύρος ερευνητικών σχεδιασμών που καλύπτουν ποικίλες διαστάσεις της επιτέλεσης και της ακρόασης έργων από όλο το φάσμα του μουσικού ρεπερτορίου. Στην παρουσίαση αυτή, γίνεται μία προσπάθεια κριτικής αποτίμησης των αποτελεσμάτων αυτών, με στόχο τη χαρτογράφηση βασικών στρατηγικών για την αξιοποίηση της ακρόασης στην τάξη αλλά και σε συναυλιακούς χώρους, εστιάζοντας στον ρόλο της παιδαγωγικής προσέγγισης ως κρίσιμου παράγοντα για τη συμπεριληπτική αξιοποίηση της ποικιλόμορφης έκφρασης της μουσικότητας των παιδιών και νέων με υπερκινητικότητα.

Χριστίνα Αναγνωστοπούλου: Θέμα ανακοίνωσης: Μουσική Ακρόαση και Νοηματοδότηση: Γνωσιακές και Υπολογιστικές Προσεγγίσεις

Πώς ακούμε πραγματικά τη μουσική και πώς της αποδίδουμε νόημα; Η ομιλία αυτή εξερευνά τη μουσική ακρόαση ως μια ζωντανή και δημιουργική διαδικασία, όπου ο ακροατής συμμετέχει ενεργά, αναγνωρίζει πρότυπα, διαμορφώνει προσδοκίες και βιώνει συναισθήματα μέσα στον χρόνο. Με αφετηρία βασικές ιδέες από τη γνωσιακή επιστήμη και την ψυχολογία της μουσικής, θα παρουσιαστούν θεωρίες και παραδείγματα που δείχνουν πώς η ακρόαση συνδέεται με την κατανόηση της έκφρασης και της μορφής. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί σε πρωτοπόρα έρευνα που πραγματοποιείται στο ΕΚΠΑ, η οποία μελετά τον ακροατή του μουσικού αυτοσχεδιασμού και διερευνά κατά πόσο αντιλαμβάνεται τα συναισθήματα που επιχειρεί να μεταδώσει ο

αυτοσχεδιαστής. Παράλληλα, θα παρουσιαστούν απλά παραδείγματα από την υπολογιστική μουσική ανάλυση και διαδραστικά συστήματα τεχνητής νοημοσύνης, όπως το Continuator, που ανοίγουν νέους δρόμους για τη μελέτη της μουσικής εμπειρίας. Στόχος της ομιλίας είναι πρωτίστως να αναδείξει τη σημασία της μουσικής ακρόασης ως κεντρικής ανθρώπινης πρακτικής, φωτίζοντας πώς η γνωσιακή επιστήμη και η τεχνητή νοημοσύνη μπορούν να μας βοηθήσουν να την κατανοήσουμε βαθύτερα.

11:30 – 12:30

Professor Jody Kerchner President (elect) ISME

Workshop title: “From Hearing to Understanding: Nurturing Student Listeners”.

Workshop Description: Music listening is the foundation of all music experiences—performing, composing, improvising—and is a primary way for people to engage in everyday music. How do music learners listen to music? What facets of music capture learners’ attention? How might music educators become informed about and nurture learners’ music experience? In this session, PK-12 music educators will explore possibilities, situated in neuropsychological and music education research, for helping learners develop their music listening skills through the use of multisensory teaching and learning strategies. Specifically, we will experience pedagogical tools, such as mapping and moving, that can enlist learners’ music imagination and creativity, within the framework of collaboration, inclusion, and empathy. We will also discuss how these tools, in conjunction with teacher questioning and feedback, might lead to teacher assessment of student music listening skill development.

12:30 – 13:30

Παύλος Αντωνιάδης, Εργαστήριο με σύντομη διάλεξη, Τίτλος: «Ακούγοντας την Τεχνητή Νοημοσύνη / Listening to Artificial Intelligence».

Σκοπός του εργαστηρίου είναι η εισαγωγή των νέων σπουδαστών και σπουδαστριών σε βασικές έννοιες της Μηχανικής Μάθησης και της Τεχνητής Νοημοσύνης μέσα από διαδραστικές εμπειρίες ενεργητικής ακρόασης. Οι εμπειρίες αυτές βασίζονται σε λογισμικά του IRCAM (GesTCom, MuBu, SOMAX2) και επιτρέπουν τη διασύνδεση ήχου και κίνησης τόσο σε μικροδομικό όσο και μακροδομικό επίπεδο. Σε μικροδομικό επίπεδο, οι νέες σπουδάστριες θα αντιληφθούν έννοιες σχετικές με την σύνθεση ήχου και τον κινησιολογικό της έλεγχο μέσω TN, ενώ σε μακροδομικό επίπεδο θα γνωρίσουν συστήματα για την αυτόματη σύνθεση και αυτοσχεδιασμό. Το εργαστήριο απευθύνεται σε μεγάλο εύρος ηλικιών, από παιδιά πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ως νέους φοιτητές.

13:30 -15:00

- **Κλείσιμο συνεδρίου – συζήτηση**